

τίας φθάσαντες παλαιοὶ Ἕλληνες, δὲν εἶχαν ποτὲ, ὡς καὶ ἀλλοχοῦ εἶπομεν, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κατὰ χώρας καὶ τόπους Ἐθνικὴν Διάλεκτον. Ἐξ αὐτῶν ὅμως τῶν ἐμφυλίων Διαλέκτων, καὶ χωρικῶν Ἰδιωμάτων, τὰ ὁποῖα θέσει μὲν φαίνονται διαφορετικὰ, φύσει δὲ γνωρίζονται ὁμογενῆ καὶ ὁμόφωνα, καὶ ὅ καὶ πρὸς ἀλλήλα ἐν γένει συνέχονται, συγκροτεῖται μία Κοινὴ Ἐθνικὴ Διάλεκτος, ὡς ἀπὸ κοινοῦ τύπου συνθεμένη, καθὼς καὶ προϊόντος τοῦ λόγου θέλομεν παραστήσῃ σαφέστερα.

§ 45. Αὐτῶν τῶν κατ' εἶδος χωρικῶν Ἰδιωμάτων τὸν ἀριθμὸν, ἢ τὸν κατὰ μέρος τύπον, καὶ χαρακτῆρα, εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ γήσῃ ἕνας φιλαλήθης ἐξεταστῆς μὲ λεπτομερῆ ἀκρίβειαν, χωρὶς νὰ καταδαπανήσῃ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ καιρὸν καὶ κόπον, περισσότερον ἀπ' ὅσον ἐπιτρέπουν οἱ φυσικοὶ ὄροι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ὅμως ἔργον ἄξιον περιεργείας, καὶ μιᾶς συστηματικῆς Ἀκαδημίας ἀνήκον μελέτημα. Εἰς ἡμᾶς δὲ, καὶ ὅσον ἐφεῖται νὰ ἀνακρίνωμεν, κατὰ γενικὴν θεωρίαν, καὶ ἰδίαν πείραν, συμπεραίνοντες, ἀρκεῖ νὰ προσδιορίσωμεν τὰ κεφαλαιωδέστερα, ἀνάγοντες τὰ μερικώτερα εἰς τὸν γενικώτερον τύπον καὶ χαρακτῆρα τῶν ἐπικρατεστέρων, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ κατὰ σχῆμα καὶ κατὰ φωνὴν συνέχονται.

§ 4η. Αὐτὴ ἢ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐνδεχομένη εὐκρίνεια τῶν χωρικῶν Ἰδιωμάτων, ἢμπορεῖ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ἀλάνθασα εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ φυσικοῦ τύπου καὶ χαρακτῆρος τῆς Ἐθνικῆς Κοινῆς Διαλέκτου, ὅπερ ἐστὶ τὸ πρῶτον ἡμῖν σκοπούμενον.

§ 4θ. Ἀλλ' ὑπάρχει τάχα πραγματικῶς μία Ἐθνικὴ Διάλεκτος, τὴν ὁποῖαν ὀρθῶς τῷ λόγῳ Κοινὴν ἢμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν; Τοῦτο εἶναι κυρίως τὸ πρῶτισον τῆς συζητήσεως πρόβλημα. Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν πρὸ πάντων ἂν τὸ ὑποκείμενον τῆς παρούσης Μελέτης ἔχει τινὸν πραγματικὴν ὑπόστα-

